

Pau Vadell - Jordi Riera - Jèssica Ferrer
Laia Martinez - Marga Juanico

Solstici d'estiu
14

Joves Poetes de la Mediterrània
Mallorca - Formentera - Eivissa - Barcelona - Menorca

2011

Index

Exercici d'Anàlisi de Text - Coordinador: Aina Pàmies de la Fundació ACA	6
Exercici de Joan Ramon Sureda - Vicepresident de Cultura, Patrimoni i Esports del Consell de Mallorca	8
Exercici de Rafael A. Sureda i Sureda - Conseller d'Educació, Cultura i Universitats del Govern de les Illes Balears	9
Exercici de Maria Riera Vidal - Consellera de Cultura, Patrimoni i Educació del Govern de les Illes Balears	10
Exercici de Josefa Costa Costa - Consellera del Departament d'Educació, Cultura i Patrimoni del Govern de les Illes Balears	11
Exercici de Santi Garriga Ferrer - Conseller de Cultura, Patrimoni i Esports de l'Ajuntament de Palma	12
Exercici de Francesc ACA - Aina Pàmies	13
Exercici d'Anàlisi de Text - Coordinador: Aina Pàmies de la Fundació ACA	14
Exercici de Maria Riera Vidal - Consellera de Cultura, Patrimoni i Educació del Govern de les Illes Balears	15

**Aula
Poètica**

El temps donarà la raó. La meteorologia ja vos l'ha donat, enguany, quan sembla que el solstici s'ha desplaçat, com un lliscament fortuit en el calendari; com si l'estiu no volgués acabar la seva feina i anar-se'n finalment a fer vacances al Carib o allà on més li agradi.

"Solstici d'Estiu" que ens visitarà en la tardor, idò. Estem contents de que aquesta vibració creativa escampi les seves onades, el seu flaire fugaç i a l'hora durador per les nostres terres d'Alaior i les faci punt de trobada. Aquí tenim a gala poder presumir de comptar amb un dels més destacats poetes del moment en llengua catalana, Ponç Pons, qui justament ja ara apura els dies com a escriptor de l'any de les Illes Balears. De vegades, la vida ens exigeix pretextos per aturar-nos de ritmes frenètics i redescobrir en la pausa les esències i posar aquells accents que ens havíem deixat oblidats a les cunetes on millor convé.

Però ademés d'en Ponç, en tenim més, de gent que fa poesia en aquest rodol. I que en farà. És un gust poder saludar, des d'aquestes pàgines, dins del vostre col·lectiu, a na Marga Juanico Faner. Amb molt de camí per fer. Cada vers és un solc. Fràgil i desafiant, ple de promeses venidores. Les terres que han estat llaurades ténen més bò de fer donar fruits. Només de la recerca constant treurem collites de troballes. Així és la poesia, un enginy de sentiments i d'esforç edificat.

Amb el meu agraïment previ per espargir l'alquímia de les paraules que ens donarà noves brises.

María Isabel Rodríguez Anglada

Regidora de Cultura i Educació
del Ajuntament d'Alaior

Primera edició: ©iP **Fundació ACA**, *Búger* 2011

Disseny: **Fundació ACA** – *Aula Poètica*.

Coordina: **Antoni Gost i Jaume C. Pons**, *Coordinadors de l'Aula Poètica*.

Arts Gràfiques: **Impremta Loyse** – *Palma*.

Fundació ACA

és membre de la / es miembro de la /
is member of the / ist Mitglied von der:

EUROPEAN CONFERENCE OF
PROMOTERS OF NEW MUSIC

Informació:

Fundació ACA – Son Bieli

07311 **Búger · Mallorca – Illes Balears (Espanya)**

Tel. (+34) 971 51 64 01 – Fax. (+34) 971 51 65 02

www.fundacioaca.org

e-mail: fundacioaca@fundacioaca.org

Dipòsit Legal: PM - 1592 - 2011

Index

Escrit d'Antoni Gost - Coordinador Aula Poètica de la Fundació ACA	6
Escrit de Joan Rotger Seguí - Vicepresident de Cultura, Patrimoni i Esports del Consell de Mallorca	8
Escrit de Rafael A. Bosch i Sans - Conseller d'Educació, Cultura i Universitats Govern de les Illes Balears	9
Escrit de Maruja Baíllo Vadell - Consellera de Cultura, Patrimoni i Educació del Consell Insular de Menorca	10
Escrit de Josefa Costa Costa - Consellera del Departament d'Educació, Cultura i Patrimoni del Consell Insular d'Eivissa.....	11
Escrit de Sònia Cardona Ferrer - Consellera d'Educació, Cultura i Benestar Social de Formentera	12
Escrit d'Oriol Izquierdo - Director Institució de les Lletres Catalanes, Generalitat de Catalunya	13
Escrit de María Isabel Rodríguez Anglada - Regidora de Cultura i Educació del Ajuntament d'Alaior	14
Programació del Solstici	16
Poemas de Pau Vadell - Mallorca.....	19
Poemas de Jordi Riera - Formentera	29
Poemas de Jèssica Ferrer - Eivissa	37
Poemas de Laia Martinez - Barcelona	49
Poemas de Marga Juanico - Menorca.....	61
Guia dels Solsticis d'Estiu 1997-2010	68

Organitzen:

Fundació
Àrea Creació Acústica
Son Bieli · Búger

Consell de
Mallorca

• Departament de Cultura i Patrimoni

Aula
Poètica

Amb el suport:

Govern
de les Illes Balears

Conselleria d'Educació,
Cultura i Universitats
Direcció General de Cultura i Joventut

CONSELL INSULAR
DE MENORCA

DEPARTAMENT DE CULTURA, PATRIMONI
I EDUCACIÓ

Generalitat de Catalunya
Institució de les Lletres Catalanes

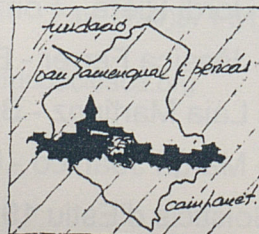
Consell d'Eivissa

Departament d'Educació,
Cultura i Patrimoni

Consell Insular de Formentera

Departament d'Educació,
Cultura i Benestar Social

“Solstici d’Estiu”

Que recull a joves poetes de l'àmbit mediterrani

Valenta i atrevida és la tasca de fer una col·lecció dels joves poetes de l'àmbit **mediterrani**. Intentarem recuperar, també, part de la cultura literària d'avui tan imprescindible per al nostre futur.

Parlar del món de la poesia va més enllà del gaudi d'una lectura, del simple fet poètic i de la mateixa repercussió dins de la història literària. Els pobles que estimen i gaudeixen d'una sensibilitat envers els seus artistes reben d'aquest la saviesa, l'equilibri i l'harmonia per les decisions de futur, amb aquestes qualitats són capaços de crear societats més humanitzades i amb una millor simbiosi entre el progrés i el seu entorn natural. La poesia pot aglutinar persones de diferents indrets, cultures, religions, ideologies i ens pot donar des del nostre llogaret en què vivim la projecció universal.

Illencs tots però a la vegada estranys i amb pocs nexes d'unió d'un sentir comú de poble, tan sols les societats en què els dirigents tinguin la visió de recuperar les arrels i les senyes d'identitat enfront de la invasió d'una cultura dominant i estandaritzada, tindran cabuda en el projecte que ens ha d'ajuntar a tot i que es diu **Europa**.

Nosaltres, des de l'íntima immensitat de les nostres illes i amb el compromís que ens pertoca amb el nostre temps, amb rigorositat davant la tasca d'emprendre aquesta col·lecció, procurarem ser generosos i objectius, defugir els nostres prejudicis culturals amb la finalitat de poder donar una visió pluridimensional dels joves poetes actuals pel futur de la nostra poesia. Intentarem donar vida i veu a les paraules amagades i adormides dins el silenci dels manuscrits, ungirem les veus escanyades, perquè puguin agafar el to precís del seu cant, fer de la paraula un fet vivencial i una manera especial de percebre el nostre entorn, microcosmos de petits elements infinits i intangibles com el concepte de ser home, un home que pertany al món i a l'univers, i les errades, equivocacions i debilitats del qual en justifiquen l'existència.

Amb aquest sentit de la **mediterraneïtat** ens retrobarem tots els habitants de les diferents illes i ens reunirem entorn de la veu de la paraula i el cant de la poesia.

Els joves poetes amb el títol de la **Col·lecció Solstici d'Estiu** podran veure publicat a l'any un llibre que serà presentat als distins espais culturals de l'àmbit de la mediterranea. Esperam que el nostre petit esforç serveixi per posar l'abast del lector d'avui el cant dels nostres poetes i transmetre aquest cant a la gent del futur.

Antoni Gost

Coordinador Aula Poètica de la Fundació ACA

El solstici és cadascun dels dos moments de l'any en què el sol aconseguix la màxima declinació respecte a l'equador celeste. Hi ha una relació directa entre les dates de les festes populars i aquest fet singular. A l'Antiguitat, eren festes paganes celebrades des de temps primitius i es traduïen en celebracions rituals amb l'encesa de foguerons. Posteriorment, el cristianisme les va adaptar: Nadal al solstici d'hivern, Sant Joan (foguerons) al solstici d'estiu i les Mare de Déu a l'equinocci de tardor.

Al bell mig de les tradicions i costums mallorquines, els Joves Poetes de la Mediterrània es reuneixen per donar-mos a conèixer les seves creacions literàries. Antoni Caimari afirmava l'any passat que la "cultura és el motor de la intel·ligència" i, des d'aquest pòrtic, vull enaltir i destacar la feina incansable, sigil·losa i perseverant de la Fundació ACA.

La ja XIV edició de Solstici d'estiu 2011 representa els valors de la mallorquinitat, l'esforç i la constància per distingir-mos dins la cruïlla de la Mediterrània. El Consell de Mallorca vol col·laborar un any més a donar a conèixer l'obra poètica de joves artistes de la Mediterrània que comparteixen llengua i vocació, fent la difusió de la seva obra i facilitant-los un trampolí perquè siguin coneguts.

Aquest és un repte cultural perdurable en el temps, especialment que fa bo els binomis creació i joventut, poesia i imaginació. Els designis de la nostra societat actual per a la millora de la nostra convivència necessita de la creació, de la mateixa manera i forma que a les àgores gregues fruïa la filosofia. La poesia és la forma en la que el llenguatge suggereix un camí cap a allò misteriós i intel·ligible. A mi, especialment, m'ajuda a descobrir diferents maneres de sentir la realitat perquè, potser, és el millor mitjà per expressar sentiments.

Es tracta de reivindicar, evidenciar la forta càrrega d'il·lusions, d'escriure i contribuir a l'excel·lència cultural de Mallorca. Amb aquest esperit i compromís, vull felicitar en nom del Consell de Mallorca a tots els poetes que han participat del Solstici d'Estiu 2011 i agrair l'acolliment que la Fundació ACA, any rere any, realitza en favor de la nostra pedrera poètica.

Joan Rotger Seguí

Vicepresident de Cultura, Patrimoni i Esports del
Consell de Mallorca

Culturalment parlant, el solstici d'estiu, conegut també com Alban Heruin pels celtes, es pot testimoniar des de les llunyanes terres d'Irlanda i Escòcia, fins als fiords escandinaus, passant pel nostre país, que viu la tradició any rere any amb la mateixa passió mediterrània.

El solstici marcava el moment de l'any on s'obrien els portals al món dels antics déus i al tipus d'energies que representaven. Sense cap mena de dubte, aquesta és una bona metàfora del món creatiu de l'artista en tots els seus vessants. Però el fruit més líric neix dels poetes i de la seva visió del món. La poesia, com el solstici d'estiu, està connectada a la mare terra i al seu aspecte de fertilitat.

Els joves poetes presents en la selecció d'enguany són els dibuixants onírics de la riquesa de la llengua catalana i de la narrativa a la mediterrània. I com deia **Helder Cámara** " Els joves són els mestres de l'entusiasme i l'esperança".

La poesia és una passejada per un tros infinit de vida i, com a tal, està present en els versos que conformen el volum d'aquest any. Estic convençut que el lector podrà endinsar-se en paratges configurats per la paraula; aquell do meravellós que solament uns pocs saben emprar magistralment. "Quan la joventut perd entusiasme, el món s'esgarrafa" deia **Georges Bernanos**. Allarguem les mans a aquests abanderats de la poesia ara i avui, no deixem que la seva llum s'apagui.

La Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats dona suport a aquesta iniciativa promoguda per la fundació **ACA**. Un projecte que impulsa la creació poètica en llengua catalana a la vegada que descobreix i presenta noves veus en el panorama narratiu.

Un autor anònim deia que la importància de la joventut no radica en la manera de conservar-la sinó en la forma d'invertir-la. Aquest joves autors: **Pau Vadell (Mallorca)**, **Laia Martínez (Catalunya)**, **Marga Juanico (Menorca)**, **Jéssica Ferrer (Eivissa)** i **Jordi Daniel Riera (Formentera)**, han sabut adreçar els seus passos envers la sublimació de la paraula, i això, és la poesia.

Rafael A. Bosch i Sans
Conseller d'Educació, Cultura i Universitats
Govern de les Illes Balears

Un any més es convoca el “Solstici d’Estiu” de la mà d’un planter de poetes joves que hem de felicitar per la seva iniciativa de difondre la poesia; un projecte en el qual cada artista dóna a la societat el millor de si mateix amb il·lusió i creativitat.

Els recursos expressius són una constant en aquestes poesies, que ens transmeten, juntament amb les seves emocions, experiències que arriben a un nivell de comunicació especial a través de la bellesa de les paraules.

Marga Juanico Faner, jove autora menorquina que hi participa en l’edició d’enguany, en els seus poemes ens parla d’amor, però sobretot de desamor, de les relacions trencades i del dolor de la no acceptació per part de l’altre.

Des del Consell Insular de Menorca volem fer arribar la nostra felicitació a tots els poetes que permeten l’edició núm. 14 d’aquest esdeveniment i que suposen un enriquiment per a la nostra vida cultural.

Maruja Baílo Vadell

Consellera de Cultura, Patrimoni i Educació del Consell Insular de Menorca

Les lectures poètiques del Solstici d'Estiu tornen a Eivissa

Un any més, i ja en són catorze edicions, la Fundació ACA organitza la trobada estival Solstici d'Estiu, Joves Poetes de la Mediterrània, la ruta itinerant per diverses zones de parla catalana de joves poetes i poetesses que escriuen en aquesta llengua, per tal de difondre la seua obra. Per això, ara mateix teniu a les mans la publicació que aquesta Fundació edita per donar a conèixer els textos que creen aquests escriptors, la qual, des de l'any 2004, va acompanyada d'un CD en què els mateixos autors reciten els seus poemes.

Des del Consell Insular d'Eivissa, volem continuar col·laborant amb aquesta iniciativa per la contribució que suposa per als joves de l'illa que destaquen en aquest àmbit de la creació literària, ja que aquestes lectures poètiques els permet, d'una banda, donar a conèixer la seua obra en diversos indrets de parla catalana i, d'una altra, relacionar-se amb altra gent amb qui poden compartir les seues inquietuds.

D'altra banda, aprofit per felicitar els escriptors que enguany participen en aquest Solstici d'Estiu, i molt especialment Jèssica Ferrer Escandell, la poetessa que enguany representa l'illa d'Eivissa. Tot i la joventut, la seua producció literària ja ha rebut diversos guardons, tant de narrativa com de poesia. En aquest darrer cas, ha estat la guanyadora del Premi Marià Villangómez de Poesia del Concurs Literari Sant Jordi, organitzat pel Consell, amb els treballs "Trilogia de la revolta (i) de l'ànima" (2011) i "Jugar a ser diferent" (2010).

Per acabar, voldria agrair a la Fundació ACA la seua tasca engrescadora i motivadora en l'àmbit de la creació literària i encoratjar-la a continuar treballant, com ja ho fa des de molts anys endarrere, en benefici de la cultura de les Balears.

Josefa Costa Costa

Consellera del Departament d'Educació, Cultura i Patrimoni
del Consell Insular d'Eivissa

En aquests temps revolts, canviants, punyents i a vegades incomprensibles que estam vivint i que estan forjant una nova societat amb anhels de preguntes i respostes, necessitam més que mai la poesia. Necessitam tot el que ens trascendeixi, necessitam tot el que ens ajudi a creure encara i a pesar, necessitam, en definitiva, la poesia per reivindicar en veu d'alguns, la condició de tothom.

El futur sempre ha set dels joves i també dels poetes i de les poetesses. Formentera té una tradició ben remarkable de veus poètiques. Enguany, en aquesta nova edició, la catorzena, de Solstici d'Estiu té la paraula el jove formenterer Jordi Riera. És sens dubte, aquest quadern que teniu a les mans, una bona oportunitat per prendre el pols a la poesia catalana actual i testimoniar alhora que el pont que uneix València, Catalunya, les Balears i Pitiüses, és viu present i, sobretot, futur convençut.

No vull deixar de felicitar la Fundació ACA per aquest projecte que promou aquestes joves veus arreu dels Països Catalans i encoratjar-los a seguir endavant ara i sempre. De la mateixa manera, felicito totes les veus que conformen aquest quadern i els encoratjo a seguir dient la seva ara i malgrat.

Sònia Cardona Ferrer

Consellera d'Educació, Cultura i Benestar Social

Solsticis i equinoccis

Enguany el “Solstici d’estiu” que promou l’Aula Poètica de Búger des de la Fundació ACA s’acosta, en ple setembre, al moment de l’equinocci. Tant se val, perquè tant els solsticis com els equinoccis són punts de trobada entre el dia i la nit, entre el Sol i la Terra, entre el que es veu i el que només s’intueix. Punts de trobada, per tant, alhora indiscutiblement reals, com tota veritat provada científicament, i suggerentment virtuals, com tot el que no és palpable ni aprensible.

Cap altra cosa que un inesperat i fecund punt de trobada ha estat fins ara aquest “Solstici d’estiu” que any rere any aplega cinc o sis poetes joves de punts diversos de la geografia que comparteix amb un “bon dia” les hores de claror. Enguany són les veus dels poetes Rubén Luzón, Laia Martínez, Jèssica Ferrer, Marga Juanico i Pau Vadell, tots ells de menys de trenta anys, que es troben, i amb ells s’apleguen en un pluridimensional punt de trobada les veus de València, de Berga al Principat, d’Alaior a Menorca, d’Eivissa i de Calonge a Mallorca.

Des de la Institució de les Lletres Catalanes saludem una vegada més la iniciativa de la bona gent de Búger i la participació dels poetes que faran del seu “Solstici” una festa de la paraula, de l’intercanvi i de l’esperança per a tots els qui podran veure’ls, escoltar-los o llegir-los. Un punt de trobada únic, un modest luxe profitós per a ells i per a tots.

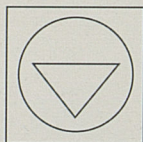
Oriol Izquierdo

Director

Institució de les Lletres Catalanes

Joves Poetes de la Mediterrània 2011

Pau Vadell • Jordi Riera • Jèssica Ferrer • Laia Martinez • Marga Juanico

•

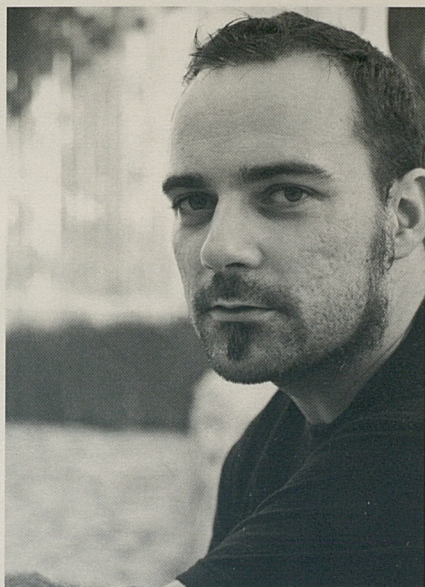
MALLORCA - Fundació ACA - Búger.
dissabte 29 d'Octubre, a les 19 hores

FORMENTERA - Sala d'Actes - Àrea de Cultura i Patrimoni, Sant Francesc Javier.
divendres 4 de novembre, a les 20 hores

EIVISSA - Sant Llorenç - Centre Social de Sant Llorenç.
dissabte 5 de novembre, a les 19 hores

BARCELONA - Espai Mallorca.
dimarts 8 de novembre, a les 19,30 hores

MENORCA - Biblioteca Pública Municipal - d'Alaior.
divendres 18 de novembre, a les 20,30 hores

Pau Vadell

Mallorca

Jordi Riera

Formentera

Jèssica Ferrer

Eivissa

Laia Martinez

Barcelona

Marga Juanico

Menorca

Pau Vadell
Mallorca

HOMICIDI

"Fa fred i s'acosten ocells negres"

Antoni Vidal Ferrando

He caigut al buit.
S'aixequen les celles dels espectadors.
Veus com puc caure molt!

Allà baix hi ha les despulles del meu cos
picotejades per unes gavines negres,
—brutes de llot negre—
i amb el gavatx ben ple.
En aquesta cova de foscúria,
tot just s'endevinen els cops a la paret llisa.
La paret que representa
la comprovació
d'un cervell en blanc.
Els petits cops
són l'única penyora
d'una derrota
que es perllonga.
Ja podem fotre cops ja
que ni la paret s'escurçarà
ni el forat ens farà més lluny
de la gran multitud d'ignorants
que ens habiten la terra, el cos
i els pensaments.

La descomposició
s'accelera. La sentor
pren amb feredat l'encontorn.

Les gavines negres
em treuen primer la llengua;
és humida i gràcil,
potent en el vers,
clara, concisa i catalana.
Me l'amputen i, a grans picotades,
van trinxant-la per terra,
perquè els seus fill se'n puguin riure
de la magror
i de la suavitat mòrbida
que té amb el paladar.

Esper de bon de ver
que la seva digestió s'entravessi
i vomitin sang i fetge;
i la seva diarrea
els deshidrati
fins a l'extinció.

Després degusten els meus ulls
com si fossin perles gegants
i grans sarrons d'euros
—s'imaginem pots de Cola-Cao—.
Content n'estaré
de no contemplar
els grans rapinyaires
de la panxa plena

engolint parcs i boscos,
terra i vents.

No veuré com m'arrabassen
les arrels dels peus
ni les arrels dels arbres.
No veuré com m'arrabassen
les tradicions i l'empelt
de pertànyer a aquesta festa.

D'aquests ulls en xuclaran
el fòsfor de l'alegria,
la calma benigna
d'un país, d'un temps,
d'una vida.
Patir toca, com la troca
ai! Porca gent
que ho heu permès!
Vendrà per vosaltres
i la vostra gent, els vostres fills,
la tortura perenne,
el dolor de voler
votar la mort.
Llamps de befa cauran
sobre els vostres cors isquèmics.
Preferibles masses de carn
sense gust,
reduïts al límit de l'escòria.
La transformació absoluta
del vostre verí en espasmes
i convulsions eternes.

Pam a pam,
m'esqueixen la carn
i m'esquarteren.

Me cruixen els ossos de la consciència.
Veig túnels inundats
amb gent surant, inert.
Corruptes tots els sants
i la nits dels peixos
amb Visa d'infants.
Porca carretera
on jeu la ferum dels afusellats.

I el silenci no ve
i no retura,
cura
contra-natura
o romp
a voluntat
les seves venes
amb una fulla d'afaitar.

La ciutat de la boira,
fàbriques de parents
i captaires llepafils.
Criatures menyspreables.
Ah! Porca democràcia,
cendra dels nostres dies!
Resistència passada per la fulla
i a cops de metres i metres
de ferida.
Xaps de xulla
defallint, penetrant en el plor
i el trencadís
avís
de veritat.

M'ofèn en el jornal
el paràsit,
carronyaire alat,
natural del fems de Son Reus.

Com van a despit
perfectament orbs de paraules.
Fan la puta com els prínceps.

Es beuen i xuclen tota la meva sang
sense clemència; conscients
del seu desesper
per fornir-se.
Aplicats a la ràtzia
i al desllorigar
de la llum dels cossos.
Em xuclen amb fruïció,
amb palletes de cocktail
i ballant una conga.

Fóra bo que dels pèls
de les meves cames
s'ofeguessin;
contemplessin l'ira
d'un ofec
bestial i definitiu.
Cada una de les cèl·lules
és per mi una batalla
cos a cos
amb la mort.
No vull l'era del buit
l'Edèn
a l'ombra d'un calvari.

Què faran amb els meus testicles
si no saben què és l'amor?
Què faran de dos grans ous,
crescuts
per convicció,
adés de la gran tocada diària
a la que em veig sotmès?

Què faran sense l'amor?

Fins i tot
colgat en aquest clot
puc sentir el meu esperma
perfeccionant l'estructura,
contemplant l'oxidació de temps i d'espai,
l'energia amb què aquestes grans gavines
escarrassen greixos i tendons.
Mars de sang!
Mars de sang!

El meu dit apuntador
assenyalarà
la desgràcia de la nostra era.
Tot és caos,
inconsciència reaccionària
presa per la ignorància.
Tot és caos.
Tot jo
respir caos.
Aquesta delicada
nuesa
que ve del teu bec
humit de caos.
Del teu sobrevolar el meu cervell
i mastegar

tots els caos del meu perfil,
totes les fotocòpies del meu ADN.
Com és que no cerques les vaques
fornides i brutes
que jeuen
inconscients
damunt l'herba?
Com és que véns amb aquest ganivet petit
a torturar-me? A fer-me
un cadàver feliç i elegant
a trinxes?

Qui som jo
per dir-vos l'època que heu de viure?
Qui som jo
per no deixar que les gavines
s'ho empassin tot
fins al llindar
antiquíssim
de les piscines vora mar?
Qui som jo
manipulador de ments, criminal!,
que vers a vers
vol fuetejar consciències?
L'aventura del crim i la pirateria
és antiga i ben estesa.
Odiau-me si voleu.
La velocitat del temps varia,
com l'estètica,
com el tema de les tonades
o l'acceptació de les dones de món
internacionals.

Som ja una sobrassada autòctona de so-
venir
nervi bastard
de la realitat.

Han penetrat en la meva carn,
som xacrós,
fanàtic inútil i submís dels humils.
Som com som, ABSOLUT,
espès,
sols un màrtir sense capella.
Tots volem seguir
dins el clot de merda i por
a les fosques
resseguint el filet de tuf
anhelat
per tots els cecs
que m'acompanyen.

**"M'he despertat en la mateixa vida
en la qual m'havia adormit."**

Fernando Pessoa

[colofor]

No hi ha RES

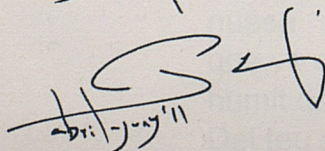
Les fosques minucies
Són productes de la postmodernitat.
Són acrobates del temps.
Són un líquid corrosiu.

Que hi ha espres de tota aposta SANG!

Dents negres de parlar,
de dir "no". Sempre dient "no".
«M. mastub davant TU pel "si",
màquina fèrnica» *

Podem ser pors ~~enfene~~ ^{obscurs}, bolles
d'energia obscura.

A ca una ,
t'hi: — i vull besant de vls,
o copir-te braços d'quat
cor peixat.

abril-juny '11

* de JCPA
esperes de veure "tas a cristal" ^{de} ^{W. L. L.}

HOMICIDI MERDA¹

*La poesia no pot ser meditada.
És sempre un homicidi,
mai un assassinat.*

PAU VADELL I VALLBONA

A l'hora de fer la tria del títol que engloba el conjunt de retxes que ara teniu entre les mans, l'executor d'aquests versos (Pau Vadell i Vallbona: PVV¹ a partir d'ara) no es dedica a utilitzar un mot com HECATOMBE o un altre com HOLOCAUST. No. Sap que aquest camí, aquest resultat actual, és més un HOMICIDI que no una catàstrofe imprevisible. Es veia venir. És una espècie d'immolació col·lectiva. I PVV també tria, però la seva elecció és la d'un suïcida que encalça la vida i el millor d'ella a contracorrent, amb una ràbia portentosa. Però ràbia, sí. Potser vol fer seus els versos de Vicent Andrés Estellés quan aquest pregonava "la gran fúria de viure".

HOMICIDI és un "poema" (Un poema? Un crit? Un plor? Un orgasme tètric?) furiós. Terriblement furiós. Massa i tot. Provoca angúnia. Respon a un moment precís, a unes circumstàncies, a aquest context al qual ens hem vist abocats. (Abocats? De veres no hem estat capaços d'evitar-ho? O simplement ens ha fet peresa?). Ja han arribat els ocells negres, aquestes gavines salvatges. Ja són aquí. Welcome home again! Però, com ja he dit abans, es veia venir. El poema d'Antoni Vidal Ferrando, "Abril", que dona fua al principi d'HOMICIDI (i que PVV havia antologat dins Un glop de brutor dins el ventre²) ja ho explicita en aquests altres versos, preciosos però terribles: "La seva música exterminadora / encén les fulles dels ganivets." I PVV, talment un Titus Andronicus, ha preparat els ganivets i les destrals i les dents. Aquest n'és el resultat.

La caiguda. El cos desdoblant. El picoteig. El desmembrament. La putrefacció i descomposició. El crit final, definitiu. La pugna. Tot en HOMICIDI arriba a ser tan, però tan!, visceral¹. I devastador. Aquest poema seria molt patètic si el que ens vol fer sentir i experimentar no fos tan fatídic i tan autèntic. Tan de veres. Per tant, el patetisme mutilat de la veu poètica no neix dels versos, d'una brutalitat exacerbada i dràstica i punyent, sinó d'aquest impuls que s'abeura d'aquesta mamella infecta com és aquest punt històric, i histèric, que vivim ara mateix. PVV, com un TDT, rep les ones codificades del món i les incrusta a la pàgina. La seva sensi-

bilitat extrema és capaç de desxifrar, des de la seva òptica tan personal, l'actualitat, una actualitat col·lectiva evidentment, per una banda, però també, i sense cap tipus de dubte, una rabiosa i furiosa actualitat individual. I és aquí on neixen les incògnites: què pot fer un individu que vol albirar amb més grans i alts ulls quan es veu acompanyat per una munió de cecs? Què pot fer hom quan és tan conscient de la inconsciència col·lectiva? Contemplar com els carronyaires fan un puré del propi cos? Rebel·lar-se? Existir cínicament a l'espera de contemplar com els ocellots fan besades a les vares o ho xuclen tot "amb palletes de cocktail / i ballant una conga"? Preguar perquè s'atragantin amb el banquet? Cridar fins a treure la fel? Rendir-se?

Que cadascú tregui les seves pròpies conclusions al respecte. No sols és necessari sinó que esdevé imprescindible. Ara més que mai. Per favor. Jo n'he extret les meves. I molta sort. I força. La carnisseria sols acaba de començar.

¹ Títol d'un poema de Joan Palou dins del seu volum poètic *Homicidis* (Guaret, Campos, 197...)

² Intent de retrat de PVV: temeràriament pelut, i poderós, un líder nat capaç d'exaltar les masses, encomanador de vida i poesia, que per a ell són indissociables, instigador de mil projectes, recitador excepcional i súper diferent, autor prolífic, vitalista convençut en l'excepcional art del gaudi, equilibrista de versos impossibles, performer radical, ésser pornogràfic, animal excepcional i incontrolable...

³ Un glop de brutor dins el ventre és una nova col·lecció de plaquettes de poesia antihistamínica que acaba d'aparèixer sota la tutela i direcció de PVV i que en la seva primera edició compta amb poemes inèdits de Lucia Pietrelli, Misael Alerm, JCPA, Antoni Artigues, PVV, Àngel Igelmo, Antònia Vicens i Antoni Vidal Ferrando. Aquests poemes "sui generis" o "rara avis" o "punxis kanxis" o simplement "inquietants" vénen acompanyats per una sèrie de dibuixos de Pere Salvà, que tampoc no queden enrere. Si voleu rebre aquesta petita joia limitadíssima només heu de parlar amb PVV o adreçar un e-mail a poemafrit@gmail.com

⁴ No ens ve de nou. La poesia de PVV és un exercici de visceralitat contínua en totes i cadascuna de les seves diferents vessants poètiques, ja sigui una víscera de la tenebra (Convit al silenci o Temple), una víscera kitsch (El cos que habitam o Sadoll de seny), com una víscera estrambòtica (Agbar i Apèndix city). Això sí: víscera sempre, però a aquests nivells... HOMICIDI és un despullament inèdit i claríssim. Quasi quasi impúdic, fins i tot.

Jaume C. Pons Alorda
Can Bailèn
Juny 2011

Pau Vadell i Vallbona

(Calonge, 1984)

És llicenciat en Història i Màster en Literatura Catalana a la UAB. Actualment treballa en un doctorat sobre la poesia experimental dels anys setanta a Mallorca i cursa un Màster en Ciències de l'Antiguitat i l'Edat Mitjana.

Ha publicat *Quan salives* (Moll, Ciutat de Mallorca, 2005), *El cos que habitam* (edició d'autor, València, 2006), *Ciutat de llet* (Cossetània, Valls, 2007), *Sadoll de seny* (El tall, Ciutat de Mallorca, 2008), *AKBAR* (Documenta Balear, Ciutat de Mallorca, 2009), *Convit al silenci* (Viena, Barcelona, 2009), *Temple*, premi Miquel Àngel Riera (Edicions del Salobre, 2009) i l'últim *Apèndix city* (Documenta Balear, 2010). És cofundador i ànima del col·lectiu *Pèl capell* amb els quals edita una revista del mateix nom i de *Pedra foguera, antologia de poesia jove dels Països Catalans* (Documenta Balear, Ciutat de Mallorca, 2008).

Jordi Riera

Formentera

“LLENYA”

TORNANT D'ÈGARA

Fanals que il·luminen
la foscor, corrent.
Hipnotitzat pel trec
trec del tren sonor.

Les mirades mortes,
tothom és capbaix;
mirall enllà, llums
d'un finestral orb.

Com que tots cavil·len,
l'ull, que enfora va
se saluda i despulla.

Tot ell veu l'amant,
mira rostres muts;
reflex d'un espill.

OCULTA MAR ENLLÀ

·II·

Aturat contempla en el record
les cales, gents i festes que enrere
deixà. Cercava un lloc on, absort,
abocar-se a ciutats i pensar.

Ignorant encara descobrir
la porta que allà se li obriria
portant-lo a Formentera. I un bri
d'esperança als seus ulls eixiria

olorant la seua sal marina
que envolta la terra prohibida,
que despentina, suaument l'airina,

pinars i savines que omplen l'illa
i la vesteixen amb elegància
lluïnt, sobre aquesta mar que brilla.

OCULTA MAR ENLLÀ

·I·

Amb petites passes caminant,
rodejat per rius intermitents
de llums: estels caiguts abdicant
del cel diví que els ha pertocat.

Motoritzades venen i van
llurs testes torrent avall, cansades,
sens gaudi que els resulti aïllant
de l'avern que creuen natural.

Arribats a ses cases, amb vistes
a riades de ferro i d'asfalt. Tristes
les ànimes que no han après

que dins la mirada presa mar
enllà es troba la vida i joia
d'aquells qui la saben apreciar.

LLUNY AMOR

Talhassa, la jove i capritxosa
que amb el seu mantell mediterrani
tombà, com de l'arbre la camosa,
aquesta illa del seu conterrani.

Lluny és la Dea mediterrània
d'observar, hàbil, com ha posat,
a la gent d'indrets germans, zitzània.
Manco els cors plens d'amor acusat

que es saben trobar de forma airosa
fins perduts dins una mar puntosa.
I a l'unísson, sens ningú que els mani,

el desig d'amar que han disposat
els val per vèncer el Mar imposat,
atrets per una plaent insània.

AL TEU SILENCI

Trobant a la llunyania
allà on finiten les ones
l'au que canta i es silencia.

Cercant les teues peuades
a la vora d'una platja
per la mar ja esborrades.

Cada nota, el teu nom
cada ombra, et crec ésser
i tot flueix, desapareix el jorn.

Albirant sobre l'arena
un llum llunyà i parpellejant
llueix allà sota el mantell d'estrelles.

I més amunt un mirall
sense reflex de qui s'hi mira.
És l'espill de qui observa cap avall.

On els orbs s'hi veuen
i els bojos resten clars,
on després del primer bes, s'abracen.

EL MAGRANER

Generós pren comiat de l'estiu
i tenyeix de roig el gairebé extint
fullam que el cobreix. I el seu fruit eixint
de la ramera amb un posat altiu,

amb el primer tacte d'un cel que plora
la pell s'humiteja amb l'aigua esperada
i queda dolçor, oberta i badada.
I amb el seu fruit captiu mostrat enfora,

atrets pel seu color, les mans dels joves,
amb els dits rodejant-ne les esclaves,
voregen delicadament el fruit

i l'esberlen suaument pel punt badat.
I els llavis, en tastar el gust vedat
del fruïter, s'alcen al cel d'un descuit.

LA FIGUERA

Hi ha una figuera,
casi no té cap fulla.
I al cim de l'arbre
la fruita hi madura
i el sol, pacient, l'endolça.

OMBRA D'ESTIU

La fresca corre
i fa ballar les fulles
davall de l'arbre
creant jocs de llums i ombres
que cada instant canvien.

LA TERRA QUE PLORA

El camp s'embosca
no hi ha ningú que el llauri
i els cultius moren,
Mira enrere i observa
la sinya que no roda.

Posidònia

Grajo de la natura,
Buscant llum s'alga
i amb son filam salvat
dins aigües cristal·lines.
marina

Prolec del Poemari

Jordi Riera

"Aquest poemari menut de Jordi Riera (Formentera, 1990) ens posa en contacte amb una veu poètica pregonera, experimental, ens ocasions pròxima a La temptativa, però equidistant entre el tribut al mestratge de la tradició (que en Jordi coneix arran dels seus estudis de Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona) i una personalíssima necessitat de canalitzar el seu ample ventall d'interessos que engloben també l'occitanisme i la música tradicional. El missatge dels poemes continguts en aquesta selecció s'esmuny a través de la porositat d'una forma mètrica desafiada sense gaires miraments; transpira a través del desencaix i, començant pel seu títol, Llenya, cerca esdevenir una foguera, més esplendorosa o més atemperada, on troba redòs una fresca inquietud."

Vicent Ferrer

BIOGRAFIA:

Jordi Daniel Riera Ferrer (Formentera, 1990). Des de ben jovenet ja vaig començar a sentir-me atret per la música, els balls, la parla i els racons de l'illa. Així va ser com aviat vaig començar a ballar i a sonar a la colla es Pastorells, un dels diversos grups folklòrics que hi ha a l'illa. Després de combinar-ho amb els estudis i amb el Conservatori de música i dansa vaig acabar l'institut i actualment estudio Filologia catalana a la Universitat de Barcelona.

Fins fa no gaire no m'havia arribat a provar d'escriure i, si ho feia, quedava tot ben amagat dins d'alguna carpeta. La poca poesia que tinc escrita és una poesia jove, gairebé acabada de nàixer. Més que fer poesia el que faig és experimentar amb ella i buscar alguna forma amb la que pugui arribar a expressar-m'hi còmodament. L'escriptura i la lectura són dos coses que solen anar lligades i si fa poc temps que escric poesia, a part de l'edat que tinc, és també perquè no fa gaire temps que llegeixo poesia. De moment els poetes amb els quals m'he sentit més còmode i que tinc més presents a l'hora d'escriure són Marià Villangómez, Josep Carner i Antoni Canu. Tot i així m'agrada perdre'm entre les obres d'altres poetes com Salvat-Papasseit, Vicent Andrés Estellés o Joan Brossa. El fet de participar en aquesta edició de Solstici d'Estiu no hauria estat possible sense les aportacions de na Maria Ferrer Escandell i d'en Vicent Ferrer i Mayans.

Jèssica Ferrer

Eivissa

SELECCIÓ DE POEMES

El vent bufa

Passen els dies
i el vent és el mateix.

Bufa d'aquí,
bufa d'allí.
Però sempre és vent.

L'aire fa olor
a soledat,
a tristesa,
a mort
i a dolor.

El vent és el mateix
i vol seguir bufant.

Bufa i bufa.

Els segons són segons,
les hores són hores.

Els dies no són res
perquè ja no veim
més enllà del
no-res.

Només tenim les nostres mans,
el cor ferit per les bales
del poder
i un esperit de revolta.

La foscor és present
en nosaltres.
Però si ens unim,
ens aixecam,
i feim del nostre cel bru
l'horitzó que pintar,
serem més nosaltres,
i menys allò que els fantasmes volen.

Bufa i bufa.
El vent bufa i bufa.

La tristesa del present,
la malenconia per un futur
desconegut.

Lluita.
Passió.
Solidaritat.
Esperança.

Vèncer les pors.
Eliminar les traves.

Sentir el vent,
no com a impediment
per a viure el present,
sinó com a oportunitat
per escampar les llavors
del demà.

El vent bufa i bufa.
Bufa i bufarà.

IL [Dies de solitud]

Bona nit.
Sóc un monstre
lleig,
gran,
boig.
He vengut buscant la pau
però ara tenc gana
i vull caçar.
El bosc és lleig,
gran,
boig.
I jo vull una cosa diferent.
Bonica,
petita,
i només una mica boja...
Però no trob res.
Només he vist petits monstres
de color verd
que no mengen carn.
Però jo sí,
i tenc fam,

i no trob menjar...
Estic malalt
i crec que em moriré.
Però vull ser lliure
per decidir
quan,
on,
com.
I ho faré.
Potser ara mateix?
Sí...
Només he de saltar,
tallar,
prendre...
I adormir-me
I esperar.
I morir.
Sempre morir.
Podent decidir,
sempre decidir.

Flaires de primavera

El color,
la llum,
ha tornat.

Somrient
contempl el dolç ball
de les fulles
que neixen
i s'evadeixen
de la seua naturalesa,

de la seua tristesa,
sentint
la suau brisa
que bufa
avui.

No és temps d'enyorances
ni de pors.

És temps d'aixecar-nos,
d'alçar la nostra veu,
de lluitar pel món
per nosaltres,
per tu,
per mi.

A la foscor

Llum incerta que no vull veure.
Dies i nits per tancar la porta al món
i endinsar-me
en la por.

Segons.
Minuts.
Hores.
Setmanes...

Què importa el temps quan tenim una eternitat
per morir?
Per deixar de sentir?

Obr la boca
i escup cadàvers de somnis
podrits,
adormits...

Tanc els ulls
i el que veig és més real
que no pas els colors de l'espai.
La foscor és meua,
i no la vull compartir.

Hi ha un silenci
sepulcral
que anuncia
el que avui serà demà:
l'oblit
en la solitud
d'aquest immens laberint...

Elegies al no-res I

Somnis de mentida,
nits sense dormir.
Influència
dels astres
subordinats a les declinacions
de les ments
animals.
Animals, bèsties
embogides.
Animals, bèsties
que són persones,
que es barallen,
i maten,
i riuen,
i se'n orgulleixen.
Com si l'assassinat
fos un somni
de mentida,
com una nit
sense dormir
pensant en les mentides
de les bèsties.
Quina diferència hi ha
entre matar i matar?
Matar aquí,
matar allà.
Tota la sang
bull i dol per igual.
Els cors són cors,
perforats
per les bales
de les pistoles
de la globalització.
La sang
de les morts
dels assassinats
de les mentides
per fer més mentides
per dibuixar més odi
en aquest món on és oprobi
el pensament
i el sentiment
universal
de solidaritat.

Créixer

Créixer i créixer.
I créixer,
i créixer...

No desaparèixer
en l'oblit dels dies
de solitud.

Aprofitar per conèixer
cada moment, cada segon,
més lluny
o més a prop
de tu mateix.

Créixer i revoltar-se
contra un món
que imposa
la repressió de la raó.

Revoltar-se i atrevir-se
a parlar
tot sol.
Pensar, escoltar, sentir
només, únicament per
pensar, escoltar i sentir.

Créixer i romandre
despert
en una eterna resistència,
en un etern combat
contra la ignorància
de la manipulació.

Créixer i créixer.
I créixer,
i créixer...

Caminar

Caminar.
No mirar enrere per plànyer
el que he deixat.

Deixar-me arrossegar
per l'empenta de la vida,
portant jo el timó
que decideixi la direcció.

Caminar.
Deixar-nos marxar.
No oblidar,
però tampoc recordar
el passat.

Guanyar
horitzons.

Estimar
noves cançons.

Perdre'm
en el laberint de l'existència,
i creure que caic,
i tot voler-ho deixar,
i tenir por de donar un altre pas...

Però seguir endavant.
Caminar.
Ressorgir més forta que mai
-més jo que ningú-.

Caminar.
Caminar i viure.

E
N
D
I
N
S
A
R
I
T
E

dins tu mateix

i ballar...

i ballar...

i ballar...

no perdre mai el TEMPS

no ho entens?

no ho entens?

no ho entens?

VIURE

lluny
de
turments

estimar

començar

a volar

Aixecar-te.
Mirar-te a tu, mirar al món.
Somriure.
Cada dia el sol és més gran.

Ets lliure?

lliure?

lliure

Trilogia de la revolta (i) de l'ànima

Marià Villangómez

Ernesto Che Guevara

“Em moro perquè no sé com viure”
Salvador Espriu

Què resta al món quan ja no queda res més? (Res)

A la foscor

Llum inverteba que no vull veure.
Dies i nits per tocar la porta al món
i endinsar-me
en la por.

Segons.
Minuts.
Hores.
Setmanes...

Què importa el temps quan tenim una eternitat
per morir?
Per deixar de sentir?

Obr la boca
i escur cadavers de somnis
podrits,
adormits...

Tant els ulls
i el que veig és més real
que no pas els colors de l'espai.
La foscor és meua,
i no la vull compartir.

Hi ha un silenci
sepulcral
que anuncia
el que avui no podrà:
l'oblit
en la solitud
d'aquest immens laberint...

Jèssica Ferrer Escandell

Data de naixement: 8-1-1993

Formació:

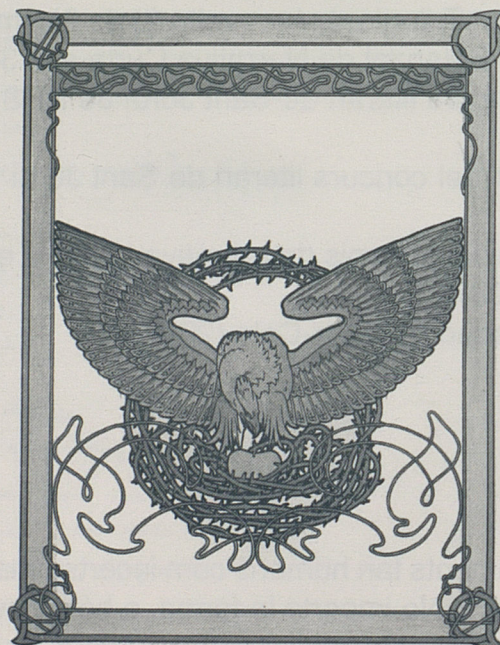
- 2n de batxillerat a l'IES Sa Colomina
- (Preuniversitària de Filologia Catalana a la UB)

Obra literària

- 1r premi del concurs literari de Sant Jordi, del Consell d'Eivissa, concretament el premi de poesia Marià Villangómez per Trilogia de la revolta (i) de l'ànima. (2011)
- 2n premi al IV Premi Neus Balanzat de Narrativa Curta a la 3a categoria per Fosc (2011)
- 1r premi de poesia del concurs literari de Sant Jordi de l'IES Sa Colomina per Jugar a ser diferent (2010)
- 1r premi de narrativa curta del concurs literari de Sant Jordi de l'IES Sa Colomina per Rovell de la memòria (2009)
- 1r premi de narrativa curta dels premis de narrativa i poesia en castellà de l'IES Sa Colomina per Tarde de martes (2008)
- 2n premi del concurs de redacció Coca-Cola (2007)

Un cúmul de paraules i sentiments tan humans com incerts. Imatges difoses, paraules desvetllades, surrealistes metàfores... No importa la forma, o bé potser ho és tot. El significat és sobrer, o fins i tot podria esdevenir essencial. Tant és. "Allò que val és la consciència de no ser res si no s'és..." poeta? Qui sap! Natura, món, vitalitat, mort, individualitat, solidaritat, amor, bogeria, esperança, solitud... Tot i més. Perquè les coses poden ser allò que nosaltres vulguem que siguin. Perquè només cal dir sí i caminar endavant, en una revolta de l'ànima, oblidant que som monstres lleigs, grans i bojós, i que malgrat el vent que bufa predient la mort del desenllaç, hem de viure i escriure, per poder dir, quan s'acabi tot, que hem estat lliures.

Jèssica

Laia Martinez

Barcelona

VARIS, inèdits 2008-2010

esmorzar a l'herba

riu el roc sota el meu cul
el nespru es queixa
-en penetrar-me
cruix el pinyol de la cirera
si l'empenys tu
contra l'escull del meu orgasme
i vessa sang

dolça

quasi negra,

per l'escletxa del meu mur
bastit d'esprit, de vi,
i d'algun'herba -malheura
de camí,
i la teva barba s'esllavissa
cercant el pou -un ull de nimfa

[i és això de fer l'amor
com enfilar agulles de mitja
prò punxa més... molt més...].

porta a la mar

Jo també vull espantar les mosques
i els mosquits, i el disig,
jo també vull bullir-hi, a l'olla
amb la cebra i la patata,
jo també m'hi planto a la mar,
amb les ones i les algues,
m'arrapo fort al cap d'un roc
i burxo crancs amb una branca,

jo també faig com els polls
i xuclo sang i més endintre
vaig gratant, com les veïnes
la crosta de les ferides
fins que hi ha pus i puc sentir-te
els esgarips des d'un tros lluny,
jo també baixo escorrent-me,
rajant cançons de quasi tot,

com els mosquits i les mosques
jo també te'm fico al llit,
on tot ja és brou, caldo de ganes,
jo també llisco per la pell pedra
i tinc fam de verdura i pop,
de líquens roigs i grans besades,
jo també desemboco en un delta
amb forma de la dona que no sóc.

Lament de la terra

Sento una tristesa immensa,
tinc la plorera buida, avui,
i la disfresso de camp de cols
amb fulles verdes

prò una ventada de gebre
me'l deixa ben ple de pols:
sembla un cementiri de caps
amb rulos, ara,
un exèrcit de traficants
de camuflatge, si bé t'hi fixes,

se sent una tristor
com del gemec de les fustes
que em vetllen l'hortet
que no em vol donar viandes,
el tros de terra on no hi deixo
plantar ningú, des de la tanca,
i perxò hi creix una fam desoladora
que no en vol, de males herbes,
una gana que no es veu
car fa forat a dins la panxa

sóc el sòl infecundable
el bulb capervall d'una ceba,
tinc la plorera buida, avui,
i a dins del ventre només m'hi arrela
un no-res infinit.

Lament de la terra III

El cigarret no et ve de gust,
arreu hi veus nens fent rotllana,
una reunió permanent
de l'associació de pares i mares...

t'hi manquen parcs amb gronxadors
aquí al teu barri,
als aparadors sols hi anuncien
prendes d'adult en miniatura,
dus la mà esquerra posada plana
sobre la panxa...

i una excursió de la classe dels llops
travessa la via laietana,
alces el cap perquè ja et roda
i al cel hi ha un globus d'elefant;
no saps perquè però a l'estanc
t'hi compres dues pegadolces...

algú ha punxat el sol solet
pel fil musical
i al replà de l'escala hi ha un cotxet
amb una nina que plora;
i ja no goses pujar a dalt,
no hi tens pas res d'això que et busca...

entres al bar,
empasses fum,
vas al lavabo,
i, calces avall,
desterres l'equívoc a les clavegueres.

Dins PREPOSICIONS INDECENTS, inèdit 2008

al mig

com el dijous
com el nucli atòmic
com el rovell de l'ou
com l'amant
com el melic

com el cor
[dels dits]
com la piga
[als meus pits]
com el cordill
[de la llibreta]
com la nineta

[dins l'ull]

com l'espelma
com la panxa del bou
com el semàfor d'Urgell
com el cinc
com l'ascensor

com el centre
[de què?]
com la ema
[la lletra]
com les sucreres
[del Xador]
com el clítoris
[i el membre]

al mig

[com jo]

L'alpinista

Enfilat-te fins al cim,
de baix a dalt,
a pas de llengua
a ritme de llimac;

enllustrant la llisor
de la pedra-pell,
escalfant el llot de dins teu
[blanc];

encabir-te en un badall
esmolant les dents
empenyent la sang,
les fonts de lava,

cap al pic: lluent i quiet
esllomat entre els llavis
molls de llard animal,
lliscant-te coll avall

esllavissant la faldilla
fent erupció al llindar,
de la meva gola allargada
[i cova];

mostrar-te la llum
en un llampec
de lluna esfilagarsada
i culminar-te, en un gemec.

'UISCE BEATHA'

Me'n vaig a la mort amb en Jack
[en direm suïcidi col·lectiu]
les gavines ja ens envolten
com voltors a lu no viu,

la mar s'enrabia

faig peuets amb les ones
el cel es corre sobre meu,
el sol soleta m'abandona
i els mugrons se m'enfilen

volent callar els llamps,
volent cridar els trons;

prò quan quasi perdo el pols

la mar es calma,
la pluja es fa amiga
de les meves llàgrimes
i l'Argentina ve fins a mi
amb transatlàntic i un paraigües,

a salvar-me;

i el sol de tarda pon un ou
i tres arcs de Sant Martí a la sorra,
mentre el vent salat em fa pessigolles
i la meva ànima es pixa de riure

i jo me'n torno al món a viure
que aquí, a la mar, morir-se costa!

Dins INSECTICIDIS, inèdit 2009 (fotopoemes)

Cel de xones [fragrant orchid]

Hi cauràs, hi caureu tots...

sou a l'estació de caure-hi.
Ens hem plantat a cada prat
amb el coll dret i vestit curt

fem més olor que els bons perfums
de marca
i hi cauràs, hi caureu tots...

anem obertes de cor i cames.
Hem esclatat a cada roca
amb llavis sucre i escot picant

tenim més gust que els bacallans
d'Islàndia
i hi cauràs, hi caureu tots...

nosaltres, però,
flors feridores, efímers dons,
no podem caure.

formiga embrionària

Et sabia la forma
i la posició exactes
entre el meu líquid
- hipnòtic
en aquell racó de la panxa
on cercares cova
un resguard del vent,
del cap de fibló, la calorada,
on t'arraulires fent capoll
i xuclant-me sang, el vers
- la saba.

Et sabia la vida
el desgast dels batecs
de cor, la proliferació d'orgasmes
inèdits, el rau-rau de la no gana
i el cuquet d'eterns misteris.

Et sabia cada antena,
pèl i pota, la geometria
de tot el teu cos.
Et sabia les intencions,
Amor,
i encara així vaig arriscar-me
i ara ets dins, i ara t'hi sé
- ets l'embrió d'enamorar-se

[Però t'aviso, que jo
vaig a favor de l'avortament]

mosca al punt que ve la pala

una pistola que t'apunta
a l'horitzó
una pala que t'espera
d'un tros lluny
una pala foradada
a mig camí
una pala que tremola
quasi al tacte
una pistola amb una bala
que és a punt, s'està escalfant,
t'esperava i ara dubta.

i tu,
voltaire inesgotable
caputxeta turista
mosqueta morta que balla en rotllana,
tu,
quedes petrificada, quieta,
quedes immòbil, estàtua,
embriagada et quedes
davant la pala
la pistola
que és a un gest únic de disparar-te.

Plaff!
Pum!

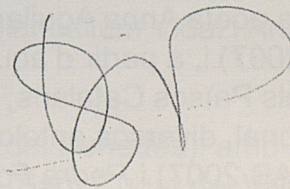
La mar s'ho empassa tot.
Hi vengo les ganves de volar-te
quan t'esperes a l'escala
no volent-me fer l'amor.

Hi vengo l'estrambòtic enyor
de tenir-te dins i no trobar-te
com una ferida sense bala.

Hi vengo els mots amb una pala
si escur versos per error
que aconseguirien trempar-te.

Hi vengo les ganves d'estimar-te,
els llibres folrats de la sala
les mosquetes del Xador...

i la mar s'ho empassa tot.

LAIA MARTINEZ I LOPEZ:

LA DONA, LA VIDA, EL FUROR

Sensual, agosarada, atrevida, valenta, divertida, sincera i sense pèls a la llengua. Així, i molt més, és Laia Martinez i Lopez, una força descontrolada de la naturalesa que omple el món amb il·lusió i les pàgines en blanc de poemes i més poemes que provoquen una esgarrinxada dins l'ànima i el cos, dins l'esperit i el sexe. Laia Martinez i Lopez és una poeta potent i salvatge que escriu des de la cicatriu oberta del seu cor i les seves entranyes, com si el banquet estigués a punt de fer-se en un gran teatre èpic on l'amor i la vida lluiten fins a extrems d'una violència, però també tendresa, extremes. Això, i molt més: la increïble Laia Martinez i Lopez.

Jaume C. Pons Alorda

Laia Martinez i Lopez (Berga, 1984)

Escriu, tradueix i recita. Comença a rajar tinta de ben menuda i és curiós com la primera "obra" toca tots els gèneres: poesia, narrativa i teatre (guions per a representacions escolars), tot i que es planteja l'acte d'escriure com a quelcom molt íntim. Tan bon punt fa els divuit anys, viatja a Londres i, allà, es relaciona intensament amb un grup de joves artistes coneguts com l'*Stroud Green Liberation Army*, fet que li serveix de base per al seu poemari inèdit en anglès *An Inner Trip to Shallow London* (2001). En tornar, es llicencia en traducció i interpretació a la Universitat Autònoma de Barcelona, on s'enamora de la literatura russa. Anima da per la professora poeta Anna Aguilar-Amat, s'apunta a recitar al bar Horiginal de Barcelona (novembre del 2007) i, a partir d'aquest moment, la trobem al cartell de tots els festivals i festes poètiques dels Països Catalans, i en alguns de l'estranger. En el marc d'aquesta revolució poètica i personal, diversos antologadors inclouen poemes seus en volums com *Quàntiques!* (Edicions UAB 2007) i *Pedra Foguera* (Documenta Balear, 2008), fins que finalment, l'abril del 2009, publica el seu primer llibre de poemes, *L'abc de Laia Martinez i Lopez*, a la col·lecció La Cantàrida (Documenta Balear). Arrel d'això, es trasllada a Mallorca –primer a

Bunyola i després a Ciutat-, tot i que continua recitant arreu. Ha participat a l'antologia *Allò de dintre: homenatge poètic a Joan Ponç* (Edicions Poncianes, 2009), col·laborat en diverses revistes literàries com *Pèl Capell*, *Q-Bages o S'Esclop* i amb la columna "Talaia" al periòdic *El Setmanari de les Comarques Centrals*. Ha estat guanyadora del premi Art Jove 2010 amb el poemari *L'estiu del Tonight, Tonight* (El Gall Editor, 2011). A més, ha traduït, amb Gerard Adrover, *Dels troncs d'oliveres velles* (Lleonard Muntaner Ed.), una tria d'obra del pintor i poeta rus Max Voloixin.

Recitals i participació en altres esdeveniments literaris:

- novembre 2007**:- Recital de Festa Major (Universitat Autònoma de Barcelona).
- Recital amb el poeta cubà Mauricio Calzadilla (Bar Horiginal, Barcelona).
- desembre 2007**:- *Porcellada d'Àger*, amb Enric Casasses, Carles M. Sanuy i altres.
- Blau Bonet*: homenatge a *Blai Bonet i Rigo*, organitzat pel col·lectiu *Pèl Capell* (Bar Horiginal).

- març 2008**:- Recital a l'Aula de Poesia de Barcelona, en el marc de la *Revista*
- *Parlada*, amb Montserrat Rodés (Sala Cincómonos, Barcelona).
- Recital del Dia Internacional de la Dona, amb Montserrat Abelló (Museu Marítim, Barcelona).
- *Encén Estellés: homenatge a Vicent Andrés Estellés* (Bar Horiginal).
- abril 2008**:- Presentació i participació als actes literaris i musicals de la Diada de Sant Jordi a la Plaça Sant Just (Barcelona).
- maig 2008**:- Festival *Barcelona Poesia*.
- Cicle *Poesia als Parcs*: recital al Parc Natural del Montseny, amb Esteve Plantada.
- juny 2008**:- *Pla B: homenatge a Roberto Bolaño*. Performance amb l'actor Fèlix Pons i l'expert Miquel Adam (bar Horiginal).
- 24ª Conxorxa de poetes i titellaires*, dirigida per Joan Vinuesa (RAI, Barcelona)
- Recital de *Quàntiques!* a l'Fnac del Triangle (Barcelona).
- juliol 2008**:- Festival *Poesia i +* (Fundació Palau i Fabre, Caldes d'Estrac).
- Festival *Poesia al Jardí de la Torre Muntades*, amb Blancallum Vidal i Anna Gual (El Prat de Llobregat).
- Festival *Bouesia 2008* (Deltebre).
- octubre 2008**:- Festival *Kinzena Poètica* (Vilafranca del Penedès), amb Eduard Carmona.
- Festival de Poesia de Sant Cugat: *afterhours* poètic (Sant Cugat del Vallès).
- novembre 2008**:- Recital amb la poeta gallega Miriam Reyes a l'Ateneu Barcelonès, en el

marc del cicle *Veus Noves*.

- *Torneig Poètic*. Festa Major de la Universitat Autònoma de Barcelona.

-**març 2009**:- Recital el Dia Internacional de la Dona, amb Blancallum Vidal (L'Oucomballa, Igualada).

-**abril 2009**:- Recital de poetes antologats a *Pedra Foguera* (Casa Barral, Calafell).

- Festival *Poetes per la pau* (Espai Guinovart, Agramunt).

- Recitals de presentació del poemari *L'abc de Laia Martínez i Lopez*, amb Pau Vadell (Espai Mallorca, Bar Horiginal. Barcelona).

- Recitals de presentació del poemari *L'abc de Laia Martínez i Lopez*, amb actuació del grup Cranc Pelut (Llibreria Àgora, Casa de Cultura Can Alcover i Museu Llorenç Viallalonga de Binissalem. Mallorca).

-**maig 2009**:- Recital amb Blancallum Vidal i el músic (((j))) al Bar Elèctric (Barcelona).

- Festival Barcelona Poesia, organitzat per David Castillo (Palau de la Virreina).

- Festival *Poesia i cava*, amb Eduard Carmona i el clarinetista Miquel Àngel Marín (Sant Sadurní d'Anoia).

- III Cicle de Poesia al Marquet de les Roques, *Poesia sota els til·lers*. Amb Blancallum Vidal i Ivette Nadal (Barcelona).

-**juny 2009**:- Recital a la llibreria La Tralla (Vic), amb Pau Vadell.

- *Fira del llibre* (Palma de Mallorca).

- Recitals dins el cicle *Poetes Serbis a Mallorca* (Fundació ACA).

-**agost 2009**: *3r Homenatge a Blai Bonet* (Cala Figuera, Mallorca).

-**setembre 2009**: Recital de poesia serbo-catalana (Es Pinzell, Mallorca).

-**novembre 2009**: Recital de poesia russa, amb Gerard Adrover. (Es Pinzell, Mallorca).

-**desembre 2009**: Amb Gerard Adrover, lectures comentades a la llibreria Àgora (Mallorca): *Viva voz de vida*, de Marina Tsvetáieva.

-**març 2010**: Recitals i xerrades a l'Institut Berenguer d'Anoia (Inca), com a convidada en el marc del cicle *El poeta del mes* (Mallorca).

-**maig 2010**:- En el cicle *Poesia als Parcs*, recitals a Itàlia (Parco delle Cinqueterre, Ligúria), amb la poeta gallega Pura Salceda i el violinista de roda Adrià Gandia.

-Recitals amb els autors de la col·lecció de poesia *La Cantàrida* en diversos centres culturals i bars (Espai Octubre, Ca Bassot. València).

-Guanyadora del torneig de poesia *Slam!* (S'Antiquari, Mallorca).

-**juny 2010**:- *Festival de poesia de Lloseta* (Mallorca).

- Conferència *Poesia i rebel·lió: resta encara espai per a la utopia?*, moderada per Miquel Àngel Lladó. El Molí d'en Xina (Mallorca).

-juliol 2010: Recital dins la Festa Major de Sa Pobla: poesia a l'ermita de Crestatx (Mallorca).

-agost 2010: Recital dins la Festa Major Alternativa de Casserres, amb Àngel Igelmo, Blacallum Vidal i Enric Casasses (Barcelona).

-octubre 2010:- Festival *MúsicaLleu* (Manlleu). Recital afterhours amb Pau Gener.

-desembre 2010: Jornades de traducció de poesia Catalunya-Croàcia, organitzades per l'ILC, entre d'altres; amb Francesc Parcerisas (Zadar, Croàcia).

-febrer 2011: *Elles escriuen i diuen el cos*. Recital de poesia eròtica escrita per dones, organitzat per Isabel Robles, al Centre Cultural El Micalet (València).

-abril 2011: Festival de Poesia de la Mediterrània (Raixa, Mallorca), organitzat per Biel Mesquida.

Festival BeBalears. Recital al amb traductors portuguesos (Teatro da Barraca, Lisboa).

-maig 2011: Recital-presentació de "L'estiu del tonight, tonight" –Premi de Poesia Art Jove de Balears 2010, amb música de Jaume Reus (Espai Mallorca, Barcelona i Ses Voltes, Palma de Mallorca).

Obra publicada:

-Martínez i Lopez, Laia. *L'abc de Laia Martínez i Lopez*. Col·lecció La Cantàrida. Edicions Documenta Balear. Palma de Mallorca, 2009.

-Martínez i Lopez, Laia. *L'estiu del tonight, tonight*. El Gall Editor. Pollença, 2011.

-Carmona, E.; Martínez i Lopez, L.; Pons Alorda, J.C.; Vadell Vallbona, P. *avi pau tonico julio zabaco*. III Quadern Pèl Capell. Barcelona (2008).

-V.V.A.A. *Quàntiques!10 poetes joves en diferencial femení*. Col·lecció Refraccions. Servei de publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona. Bellaterra (2008).

-V.V.A.A. *Pedra Foguera. Antologia de poesia jove dels Països Catalans*. Edicions Documenta Balear. Palma de Mallorca (2008).

-V.V.A.A. *Il Trobada de poetes per la Pau*. Institut d'Estudis Ilerdencs. Lleida (2009).

-V.V.A.A. *Allò de dintre: homenatge poètic a Joan Ponç (1927-1984)*. Edicions Poncianes. Barcelona (2009).

-V.V.A.A. *El Último Jueves: 15 años de poesía on the road*. Editorial Calima (2011)

Obra inèdita:

-*Preposicions Indecents*. Barcelona, 2008.

-*Insecticidis. Poemes i fotografies*. Amb Jaume Reus. Barcelona- Palma, 2009.

-*Ponts i Palanques*. Bunyola, 2010.

Marga Juanico

Menorca

A dins aquell local
De llum vermella i estrident
Vaig sentir-te dir
El teu t'estim més sincer
I em miraves
I ho seguies dient
I jo ja no et podia creure
Estàvem a dins aquell local
De llum vermella i estrident

Esperant que la porta quedi per sempre
més tancada
I el silenci sigui definitiu i meu
Esperant que ja no sàpigues emprar les
claus
I que em deixis somiar tota la nit
Esperant que les passes ja no siguin les te-
ves
I, de repent, obres la porta

Parets blanques, tèrboles de sang i llàgrimes,
em criden perquè desperti.
I no vull despertar.
Tapada amb innocència no existeix el dolor
i tot és rosa.
Si obrís els ulls tot enfosquiria i el mal no
em deixaria respirar.
Parets blanques, tèrboles de sang i llàgrimes,
em criden perquè desperti.
Em desperto.
Tot segueix rosa.

Cases blanques amb finestres verdes ober-
tes al món.
Ningú no passa mai pel carrer, però està tot
ple d'històries.
Cada racó és un record i cada record una
ànima que s'ha quedat per sempre al costat
del paradís.
Nens que encara juguen.
Portes que no s'han tancat mai i llàgrimes
emocionades que et porten a un passat,
que no és tan diferent a aquest present a
què t'agafes amb força.
Cases blanques amb finestres verdes ober-
tes al món.

Menjant-me les ungles fins a fer-me sang
escolto la música.
Silenci.
Tanco els ulls i et veig.
Obro els ulls i ja no hi ets.
Tanco els ulls i et ploro.
Sexe.
Suor.
Desitjo que es corri ja per poder dormir.
Fuma.
Vol abraçar-me, però no vull tendresa, no-
més sexe.
Tanco els ulls i et ploro.
I aquest pesat que vol que el besis.
Fumo.
Per fi es fa de dia i ell marxa.
Sola de nou.
Em menjo les ungles fins a fer-me sang.
Et ploro.

Maletes buides.
Bosses buides,
A la brossa ja no hi cap res més.
Armaris plens de pols
Quadres sense penjar
Llums trencats
Maletes buides
Bosses buides
A l'ànima ja no hi cap ningú més.

Mirant ses mateixes estrelles, es mateixos
núvols, ses mateixes gotes de pluja.
I miro es teus ulls i miro es teu somriure.
I et miro.
I m'encanta mirar-te i que em miris.
I t'estim.
I m'encanta estimar-te i que m'estimis.

Estirat al sofà de casa
Et mires el sostre
I la paret del davant
A la que no paren de sortir-li
Més taques d'humitat
Però ni tan sols hi penses
Et trobes al sofà
Estirat
Mirant al sostre
Sense cap sentiment més
Que la apreciada felicitat
Què importa la humitat?

Pedres amuntegades que són testimonis
d'un passat on tot era més fàcil
Pedres amuntegades plenes de sentit i de
sentiments del passat
I la teva terra, una pedra més, està plena
de tu
És tu
I és una pedra més
I ja forma part del futur

Obscuritat
Dolça obscuritat
On tot té sentit
I res és veritat
Obscuritat
Dolça obscuritat
On el plaer és gingit
I les llàgrimes transparents

PARAULA VIVA

Vaig descobrir na Marga Juanico per la mirada fonda i misteriosa que té i se't clava i t'escaneja quan ella era una bona alumna de l'Institut d'Alaior i darrera els seus silencis intuïes, discreta i reservada, un ric món interior.

Crec que na Marga aleshores ja es cercava a si mateixa i després d'estudis i estades fora de Menorca finalment s'ha trobat i viu i pensa i existeix en i per la poesia.

Una poesia intensa, breu i despullada d'afectacions que escriu directa i clara, contundent, com un cop de puny o una besada.

Una poesia oberta que explica, mostra, recrea i, elaborada en vers lliure, es va fent a base d'enumeracions, el·lipsis, repeticions, anàfores... que ens parlen de soledats i d'amors urbans, de: "trens buits de gent, plens d'històries", de: "Maletes buides./ Bosses buides(...) Quadres sense penjar./ Llums trencats...", que són la visió latent del caos d'aquest món, la impressió d'estats d'ànim en què: "A l'ànima ja no hi cap ningú més." i l'encarnació d'un sexe jove, viu, adelerat, impacient, orgàsmic, que es representa i descriu de forma vivencial com si fossin versos de Bukowski o Carver: "Sexe./ Suor./ Desitjo que es corri ja per poder dormir./ Fuma./ Vol abraçar-me, però no vull tendresa, només sexe."

La poesia de Marga Juanico beu de les fonts postmodernes de la ruptura, la transgressió, però cuida les paraules perquè expressin el sentit, la vigoria que tenen, amb bellesa i precisió.

Vicente Gallego ha escrit que: "La poesia no és sinó un valuós instrument que ens ajuda a experimentar la vida en la seva plenitud prodigiosa. No es tracta de fixar una experiència amb les paraules, sinó d'accedir mitjançant aquest intent, fins a l'experiència que és en ella mateixa la paraula."

Paraula i experiència, vida viscuda i escrita, la poesia de Marga Juanico va del detall al conjunt, exemplifica una acció, una anècdota, una imatge, per convertir-la en emblema.

Ferrater assegurava que un dels estímuls que duen a escriure poesia és veure fins a quin punt podem experimentar "l'energia emotiva del llenguatge" i el de na Marga Juanico és emotiu i enèrgic, llampegant, sintètic: "Ocells vermells estranys que l'han atacat./ Somnis intranquils./ Nits fredes d'hivern./ Foscor./ Soledat."

A "Structure de la poésie moderne", Hugo Friedrich exposava que per a ell només hi ha tres tipus de poeta: el que sent, el que mira, el que transforma, i crec que na Marga Juanico resum en els seus poemes aquestes formes de ser i de viure com a poetessa. Ella mira, sent, transforma i sobretot escriu poemes breus perquè, com deia Petrarca: "l'autèntica alegria, com el dolor, prohibeixen els discursos llargs".

Són poemes estructurats a partir de fragments que acaben conjuntant-se i (Nabokov va establir una llarga diferència entre "sentimental" i "sensible") Marga Juanico no diu sentiments, sinó que els plasma,

no exhuma cap veritat, sinó que expressa veracitat.

Si Pessoa confessava el seu atordit estupor davant l'existència dels altres, Marga Juanico, conscient de ser i d'existir en convivència amb aquests altres, va retratant personatges que semblen quadres de Hooper: "Nua, al davant del mirall, sola, només pot plorar", i són, com els anònims protagonistes del dirty realism americà: "Es penja la bossa a l'esquena/ Ningú no sap mai què porta/ És tot el seu món/ Hi és tot sol/ No hi cap res més/ No hi cap ningú més", el correlat objectiu del buit existencial: "Torna a casa./ Se li acaba per fi el viatge./ Però ha passat tant de temps que a casa no hi queda ningú que el conegui i qui el coneixia/ ja no el recorda./ Es troba al mig del no-res on la memòria tan sols li porta soledat."

Menorquina com és, Marga Juanico ens parla de les "Pedres amuntegades que són testimonis d'un passat on tot era més fàcil./ Pedres amuntegades plenes de sentit i de sentiments del passat.", menorquina com es sent, recorda les "Cases blanques amb finestres verdes obertes al món.(...) Cada racó és un record i cada record una ànima que s'ha quedat per sempre al costat del paradís."

Un paradís illenc que, si no el valoram i defensam, pot acabar convertit en un infern dantesc.

Al final, fent cert allò que Henri Bergson deia de la intenció del poeta: "...ens vol fer experimentar el que no ens podria fer entendre", na Marga Juanico arriba passional a l'escriure en què som del tot Literatura i escriure i viure són u i el mateix.

Pura passió.

Text.

Paraula viva.

Vaig descobrir la mirada fonda i misteriosa de Marga Juanico quan era alumna, fa anys.

Ara he llegit els seus versos i he descobert convençut, admirat del potencial que té, la poetessa imparable que du dins i és.

La poesia a Menorca és viva i té futur.

Un futur que, si na Marga Juanico vol, escriu i persevera, tindrà el seu nom i serà seu.

Ponç Pons

Sa Figuera Verda, juliol de 2011

CV LITERARI

Marga Juanico Janer (Maó 1.982)

Professora de l'Escola d'Adults d'Alaior.

Professora a l'Acadèmia Europa de Maó.

Ha escrit des de que té 10 anys, o des de que té memòria.

Neta d'un dels grans glosadors de Menorca del S.XX, Llorenç Janer Bagur, conegut per la seva rapidesa al contestar i pel seu enginy.

Va participar en el recital Illanvers 2010, on es va donar a conèixer.

Ha recitat dins el programa electoral del poble al 2011.

Participa en els recitals promeguts per la Fundació ACA al 2011.

•

Un gran glosador Llorenç Janer Bagur:

Aquí entrava, allà sortia,
Anava d'aquí d'allà,
i amb el se Minyó amb sa má
Ella tot ho beneïa,
Pessetjant-se tot lo día
i el vespre per descansá.

Ella es metge i poticari
i tots els mals sap curá
i un medicament deixá
qui es per tots necesari:
tothom passá el Sant Rosari,
assó mai ha de faltá.

“SOLSTICI D'ESTIU”

1997 - Sebastià Bennàssar - Maite Brazales - Jaume Galmés

Dissabte 28 de juny - “Sala del Piano” - Fundació ACA - Búger.

1998 - Manuel Rubén Tejerina - Joan Toni Cabot - Antoni Rian

Dissabte 27 de juny - “Sala del Piano” - Fundació ACA - Búger.

Dijous 2 de juliol - Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

2000 - Oscar Bagur - Rafael Serra - Encarnació Quetglas

Dissabte 8 de juliol - “Sala del Piano” - Fundació ACA - Búger.

Divendres 22 de setembre - Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

Divendres 29 de setembre - Consell Insular de Menorca. Maó.

2001 - Maria Ferrer - Sebastià Sanmsó - Biel Pons

Dissabte 7 de juliol - “Sala del Piano” - Fundació ACA - Búger.

Divendres 13 de juliol - Ajuntament de Maó.

Dissabte 20 de juliol - Ajuntament de Formentera.

2002 - Josep Vallespir - Pau Janer - Laura Almirante - Marina Llobera

Dissabte 13 de juliol - “Sala del Piano” - Fundació ACA - Búger.

Dimecres 17 de juliol - Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

Divendres 19 de juliol - Ajuntament de Maó.

2003 - Jaume Munar - Tomeu Vanrell - Ben Clark - Anna Enrich Giménez

Dissabte 7 de juny - “Sala del Piano” - Fundació ACA - Búger.

Divendres 13 de juny - Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

Divendres 20 de juny - Ajuntament d'es Castell, Maó.

Dijous 26 de juny - Espai Mallorca, Barcelona.

2004 - Fani Tur - Ariadna Salvador - Ignasi Canyardet - Eduard Marco - Tomeu Payeras

Dissabte 19 de juny - “Sala del Piano” - Fundació ACA - Búger.

Dilluns 21 de juny - Nou Bar - Maó.

Dimecres 23 de juny - Biblioteca Valenciana de Sant Miquel dels Reis - València.

Dimecres 30 de juny - Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

Dijous 1 de juliol - Espai Mallorca - Barcelona.

2005 - Angels Gregori - Lluna - Manel Marí - Silvia Pons

Divendres 17 de juny - "Sala del Piano" - Fundació ACA - Búger.

Dimecres 22 de juny - Fort de Marlborough - Menorca.

Dilluns 27 de juny - Porxos de l'Església de Sant Jordi - Eivissa.

Dijous 30 de juny - Biblioteca Valenciana de Sant Miquel dels Reis - València.

2006 - Jesús Ballesteros - Jamie Preto - Llorenç Andreu - Miquel Perelló - Laia Noguera

Dissabte 1 de juliol - "Sala del Piano" - Fundació ACA - Búger.

Dijous 6 de juliol - Biblioteca Valenciana de Sant Miquel dels Reis - València.

Dimarts 11 de juliol - Espai Mallorca - Barcelona.

Divendres 14 de juliol - Porxos de l'Església de Sant Rafel de sa Creu - Eivissa.

Divendres 21 de juliol - Fort de Marlborough - Menorca.

2007 - Clara Fontanet - Eduard Escoffet - Blanca Ripoll - Esteve Portas - Alfons Navarret

Dissabte 7 de juliol - "Sala del Piano" - Fundació ACA - Búger.

Dimarts 10 de juliol - Espai Mallorca - Barcelona.

Dijous 12 de juliol - Pati de la Biblioteca Pública d'Alaior - Menorca.

Divendres 20 de juliol - Porxos de l'Església de Sant Rafel de Balansat - Eivissa.

Dissabte 21 de juliol - Biblioteca Marià Villangómez - Formentera.

Divendres 27 de juliol - Associació Cultural Ca Bassot - Burjassot, València.

2008 - Miquel Horrach - Meritxell Cucurella - Edgar Alemany - Verònica Riera - Francis Ferris-

Divendres 4 de juliol - "Sala del Piano" - Fundació ACA - Búger.

Dilluns 7 de juliol - Espai Mallorca - Barcelona.

Dissabte 12 de juliol - Pati del Mercat - Es Castell - Menorca.

Dijous 14 de juliol - Biblioteca San Miguel de los Reyes - València.

Dimarts 22 de juliol - Biblioteca Marià Villangómez - Formentera.

Dimecres 23 de juliol - Porxos de l'Església de Sant Mateu d'Aubarca - Eivissa.

2009 - Margalida Tous - Max Besora - Sònia Moll - Jordi Marí - Vicent Almela

Dimecres 8 de juliol - Espai Mallorca - Barcelona.

Divendres 10 de juliol - Es Cubells - Sant Josep de S'Atalaia - Eivissa.

Dissabte 11 de juliol - Mirador de Sa Mola - Formentera.

Dijous 16 de juliol - Biblioteca San Miguel de los Reyes - València.

Dissabte 18 de juliol - "Sala del Piano" - Fundació ACA - Búger.

Divendres 30 de juliol - Pati de Sant Pau - Menorca.

**2010- Jaume C. Pons - Òscar Mayans - Neus Giménez
Isabel García Canet - Bartomeu Obrador**

Dimecres **8** de juliol - **Espai Mallorca - Barcelona.**

Divendres **10** de juliol - **Es Cubells - Sant Josep de S'Atalaia - Eivissa.**

Dissabte **11** de juliol - **Jardí de ses eres - Formentera.**

Dijous **16** de juliol - **Biblioteca San Miguel de los Reyes - València.**

Dissabte **18** de juliol - **"Sala del Piano" - Fundació ACA - Búger.**

Divendres **30** de juliol - **Pati de Sant Pau - Menorca.**

Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan
Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan

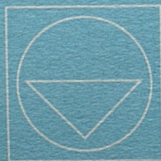
Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan
Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan
Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan
Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan
Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan - Plaça de Sant Joan

**Aula
Poètica**

Pau Vadell
Jordi Riera
Jèssica Ferrer
Laia Martinez
Marga Juanico

Solstici d'estiu

Joves Poetes de la Mediterrània